

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 629/07
15.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Katarine Manojlović-Andrić i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra-Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Beograd, broj 731.1-181/07-20 od 08.06.2007. godine, u predmetu poreskom, upis založnog prava - hipoteke na nepokretnosti, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, stavom jedan dispozitiva, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Savski Venac broj 433-13-2/06/01 od 20.06.2006. godine, kojim je naloženo Drugom opštinskom sudu u Beogradu - Zemljišno-knjižnom odeljenju, da izvrši upis založnog prava - hipoteke na nepokretnosti - stanu, koji se nalazi u Beogradu, u bb, na kat. parceli br. vv, površine 53,99 m2, upisanoj na ime poreskog obveznika - žalioca u ZKUL. br. gg kod tog suda, za KO dd, u korist Republike Srbije kao poreskog poverioca, pod danom, časom i minutom prijema tog rešenja, radi obezbeđenja naplate poreza u iznosu od 1.783.492,18 dinara, koji nije dospeo za naplatu, ali je pokrenut postupak utvrđivanja kontrole, pošto postoji opasnost da poreski obveznik osujeti, onemogućiti, učini neefikasnom njegovu naplatu. Stavom dva dispozitiva osporenog rešenja zamenjeno je rešenje tuženog broj 4331-373/06-20 od 13.12.2006. godine.

Tužilac je tužbom osporio rešenje tuženog broj 4331-373/06-20 od 13.12.2006. godine i dopunom tužbe, rešenje tuženog broj 731.1-181/07-20 od 08.06.2007. godine zbog pogrešne primene zakona i učinjenih povreda pravila postupka, pa je predložio da se ponište. Navodi da je tuženi rešenjem žalbu odbio kao neosnovanu, iako je navode žalbe ocenio za osnovane. Smatra da ova kontradiktornost rešenje čini nezakonitim. Ističe da je rešenjem prvostepenog organa neosnovano ustanovljena zaloga jer se radi o poreskoj obavezi koja nije dospela za naplatu, a rešenje prvostepenog organa ne sadrži, suprotno odredbi člana 66. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji razloge zbog kojih smatra da postoji opasnost da će poreski obveznik osujetiti naplatu nedospelog poreza. Ističe da tuženi ovaj nedostatak nije mogao da otkloni svojim rešenjem čime je prekoračio granice svojih ovlašćenja i sam pogrešno primenio, odgovarajuće odredbe navedenog Zakona. Podneskom od 20.07.2007. godine tužilac je podnetu tužbu proširio na novodoneto rešenje, te je ukazujući na odredbe člana 114. navedenog Zakona, koje regulišu zastarelost pokretanja i vođenja poreskog postupka, naveo da je u konkretnom slučaju nastupila zastarelost utvrđivanja poreske obaveze, usled čega je nezakonito ustanovljavanje založnog prava radi, eventualnog, namirenja takve obaveze. Ukazao je i na to da je, i novodoneto rešenje doneto i potpisano od strane lica koja za to nije ovlašćeno.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru, osporio je ove u celini, te je, navodeći da je ranije doneto rešenje uklonjeno iz pravnog poretka rešenjem od 08.06.2007. godine, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, osporenog rešenja, odgovora na tužbu kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni suda, tuženi osporenim rešenjem, otklonivši propuste prvostepenog postupka, žalbu odbio kao neosnovanu, ispravno nalazeći da je prvostepeni organ, s obzirom na kancelarijskom kontrolom utvrđen, neprijavljen godišnji porez na dohodak građana za 2000. godinu u obračunatom iznosu od 1.783.492,18 dinara, pravilno radi obezbeđenja naplate ovog poreza odredio upis založnog prava - hipoteke, na način bliže naveden u dispozitivu rešenja. Za svoju odluku tuženi je dao razloge koje, u svemu, za pravilne prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga jer je odredbom člana 66. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02 ... 85/05), propisano da radi obezbeđenja naplate poreza koji nije dospeo za naplatu ili koji nije utvrđen, ali je pokrenut postupak utvrđivanja ili kontrole, a postoji opasnost da poreski obveznik osujeti, onemogućiti, odnosno učini neefikasnom njegovu naplatu, Poreska uprava može rešenjem ustanoviti privremene mere za obezbeđenje naplate. U konkretnom slučaju nije sporno da je postupak utvrđivanja poreske obaveze u toku, pa pogrešno tužilac smatra da se ne može odrediti mera obezbeđenja radi namirenja neizmirene poreske obaveze, jer se ove mere odredjuju upravno radi namirenja takve poreske obaveze.

obaveze, jer se ova mera određuje upravo radi namirenja takve poreske obaveze.

Sud je cenio navode tužbe, kojima se zakonitost određene mere osporava zbog odsustva razloga, pa nalazi da se ti navodi ne mogu prihvatiti kao osnovani, jer je te propuste otklonio tuženi osporenim rešenjem. Razlozi osporenog rešenja, prema kojima se radi o poreskoj obavezi koja nije prijavljena, iako je u pitanju zakonom propisana obaveza poreskog obveznika da prijavi dohodak građana, i po oceni suda, opravdavaju određivanje predmetne mere.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa s obzirom na napred izneto i stanje spisa predmeta nalazi da se ne mogu prihvatiti kao osnovani. Navodi tužbe o zastarelosti utvrđivanja poreske obaveze, po oceni suda, nisu od uticaja na rešavanje konkretne upravne stvari, već ih tužilac može isticati u postupku utvrđivanja poreske obaveze. Navodi tužbe o potpisivanju rešenja od strane neovlašćenog lica, takođe, nisu osnovani, jer je rešenje tuženog broj 4331-373/06-20 od 13.12.2006. godine, tuženi, upravo sa tih razloga, svojim rešenjem broj 731.1-181/07-20 od 08.06.2007. godine uklonio iz pravnog poretka, a osporeno rešenje je doneo i potpisao direktor tuženog na koga je, saglasno odredbama člana 165. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, ministar finansija ovlašćenjem broj 112-01-5/299-2005 od 23.06.2005. godine, preneo ovlašćenje za odlučivanje po žalbama.

Sa svega napred iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu odbio kao neosnovanu i na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 15.11.2007. godine, U.629/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra - Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS